

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**
Michał Serzycki

Warszawa, dnia 4 marca 2010 r.

DIS/DEC-237/9188/10
dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 22 w związku z art. 26 ust. 1 pkt 4 i art. 31a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku G. Sp. z o.o. jako przedstawiciela Go., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 22 grudnia 2009 r., sygn. DIS/DEC-1289/47989/09,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

U z a s a d n i e n i e

W dniu 22 grudnia 2010 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję sygn. DIS/DEC-1289/47989/09 nakazującą Go., którego przedstawicielem jest G. Sp. z o.o., usunięcie uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych, poprzez zaprzestanie przetwarzania danych osobowych w zakresie wizerunku osób i numerów rejestracyjnych pojazdów po realizacji celu, dla którego zostały pozyskane tj. po [...] w formie uniemożliwiającej identyfikację osoby fizycznej oraz odczytanie numeru rejestracyjnego pojazdu.

W dniu [...] stycznia 2010 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął, złożony w terminie, wniosek pełnomocnika G Sp. z o.o. (dalej: Spółka) o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych sygn. DIS/DEC-1289/47989/09.

Z treści wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wynika, że Spółka jako przedstawiciel G. kwestionuje decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych i wnosi o jej uchylenie i umorzenie postępowania w sprawie.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, pełnomocnik Spółki posłużył się stwierdzeniem, że G. w związku z projektem [...] – przypadkowo przetwarza dane osobowe oraz podniósł, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydając decyzję z dnia 22 grudnia 2009 r., sygn. DIS/DEC-1289/47989/09 naruszył art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 107 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) (dalej: kpa) w związku z art. 22 ustawy o ochronie danych osobowych, poprzez nieuwzględnienie wszystkich dowodów powołanych w sprawie przez Spółkę. W szczególności pełnomocnik Spółki w powołanym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzucił Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych brak oceny całego materiału dowodowego zebranego w sprawie, a tym samym naruszenie zasady prawdy obiektywnej, określonej w art. 7 kpa, zasad prowadzenia postępowania dowodowego określonych w art. 77 § 1 kpa oraz wymogów dotyczących treści decyzji administracyjnej wymienionych w art. 107 § 1 i 3 kpa. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pełnomocnik Spółki podniósł bowiem, że z decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 22 grudnia 2009 r., sygn. DIS/DEC-1289/47989/09 wynika, iż jedynym celem przetwarzania danych osobowych w ramach usługi [...] jest przeniesienie [...] do sieci publicznej - internet, a tym samym maksymalne uszczegółowienie mapy, jaką jest usługa[...]. Tymczasem powody, dla których G. przetwarza dane osobowe znajdujące się na [...] można, jak to określił pełnomocnik Spółki, podzielić na zewnętrzne i wewnętrzne. Realizacja celu zewnętrznego następuje za sprawą samych użytkowników usługi, którzy jak wskazał pełnomocnik Spółki, korzystają z niej m. in. dla „poznania świata i oglądania interesujących miejsc, oglądania określonych miejsc, o których użytkownik szuka dokładnych informacji, sprawdzania dostępności miejsc parkingowych i wejść dla niepełnosprawnych, pokazywania krewnym i znajomym miejsca zamieszkania użytkownika, czy też oglądania obiektów turystycznych przed dokonaniem rezerwacji itp.”. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pełnomocnik Spółki, podał jako przykład zastosowania usługi [...], sytuację gdy użytkownik chce sprawdzić istniejące w danym miejscu znaki parkingowe/miejsca parkingowe. Zdaniem pełnomocnika Spółki zamazanie na [...] znaku drogowego z informacją o parkingu spowoduje niemożność uzyskania przez użytkownika „prawidłowych, istotnych dla niego informacji dotyczących danego miejsca, na

przykład dotyczących dozwolonych godzin parkowania w tym miejscu”. Zdaniem pełnomocnika Spółki zachowanie przez okres jednego roku od momentu opublikowania [...] w internecie [...] pozwoli na usunięcie takiego błędu – poprawieniu [...] zamieszczonej w internecie. Realizacja celów wewnętrznych przetwarzania danych osobowych w związku z usługą [...], miałyby zaś polegać na zwiększaniu jakości i funkcjonalności produktów firmy G. związanych z [...].

Z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wynika, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych arbitralnie wyznaczył cel przetwarzania danych osobowych i nie poinformował o tym Spółki oraz uniemożliwił Spółce czynny udział w postępowaniu, co w ocenie pełnomocnika Spółki stanowi naruszenie art. 9 kpa, określającego zasadę wyczerpującego i należytego informowania stron postępowania. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pełnomocnik Spółki zarzucił też Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych niezapewnienie Spółce czynnego udziału w postępowaniu, co stanowiło zdaniem pełnomocnika Spółki naruszenie art. 10 § 1 kpa oraz art. 11 kpa. Pełnomocnik Spółki podniósł bowiem, że nieprawidłowa ocena przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zebranego w sprawie materiału dowodowego, skutkowałą błędnym ustaleniem celu przetwarzania danych osobowych w ramach usługi [...] oraz niezawiadomieniem Spółki o ustaleniu tego celu zarówno w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego jak i w innych pismach w sprawie. Jak wskazał pełnomocnik Spółki, Go. nie mogła przed wydaniem decyzji wypowiedzieć się „na temat tej oceny i przedstawić swoich wyjaśnień”. Ponadto, pełnomocnik Spółki zarzuca Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych odrzucenie propozycji spotkania z przedstawicielem G., mających na celu wyjaśnienie kwestii związanych z przetwarzaniem przez G. danych osobowych w ramach usługi [...] w Polsce.

Pełnomocnik Spółki przedstawił argumenty-powody obejmujące jak to określono we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy - cele zewnętrzne i wewnętrzne wykorzystywania przez Go. danych osobowych w zakresie wizerunku osób i numerów rejestracyjnych pojazdów przez okres jednego roku od dnia umieszczenia ich w formie uniemożliwiającej identyfikację osoby fizycznej oraz odczytanie numeru rejestracyjnego pojazdu, w sieci publicznej (internet) w ramach usługi [...], podnosząc jednocześnie, że numer rejestracyjny pojazdu nie jest daną osobową w rozumieniu art. 6 ustawy o ochronie danych osobowych. Pełnomocnik Spółki przywołał treść art. 6 ustawy o ochronie danych osobowych oraz powołał się na informację znajdującą się stronie internetowej Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o adresie: www.giodo.gov.pl, z której wynika, że numer VIN pojazdu „co do zasady nie stanowi informacji, na podstawie której można zidentyfikować konkretną osobę”.

Po ponownym zapoznaniu się z całością materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył co następuje:

Twierdzenia podniesione przez pełnomocnika Spółki zawarte we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zasługują na uwzględnienie. Przede wszystkim nie można mówić o przypadkowym przetwarzaniu danych osobowych przez Go. w związku z usługą [...], bowiem konsekwencją fotografowania miejsc publicznych jest pozyskiwanie danych osobowych, np. wizerunków osób przebywających w tych miejscach. Posługiwanie się takim pojęciem sprawia, że Spółka nie uwzględnia danych osobowych jako dobra osobistego, które podlega prawnej ochronie.

Należy podkreślić, że w opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych cel przetwarzania danych w związku z usługą [...] (definiowany przez pełnomocnika Spółki jako cel zewnętrzny) jest spełniany w momencie opublikowania zdjęć w internecie. Przywołać w tym miejscu należy art. 26 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych, który formułuje jedną z podstawowych zasad ochrony danych osobowych, tj. **zasadę ograniczenia czasowego** (Janusz Barta, Paweł Fajgielski i Ryszard Markiewicz „Ochrona danych osobowych – komentarz”, Kraków 2007, str. 501). Przepis ten pozostaje w ścisłym związku z art. 6 ust. 1 lit. e Dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz. UrzUE.L.1995.281.31), który brzmi: „Państwa Członkowskie zapewniają, aby dane osobowe były przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osób, których dane dotyczą przez czas nie dłuższy niż jest to konieczne do celów, dla których dane zostały zgromadzone lub dla których są dalej przetwarzane. Państwa Członkowskie ustanowią odpowiednie środki zabezpieczające dla danych przechowywanych przez dłuższe okresy dla celów historycznych, statystycznych i naukowych”.

Zarówno art. 26 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych, jak i zacytowany powyżej art. 6 ust. 1 lit. e Dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, nakładają na administratora danych obowiązek ograniczenia przechowywania danych osobowych wyłącznie do czasu osiągnięcia celu do ich przetwarzania. Oznacza to, że ten kto decyduje o celach i środkach przetwarzania danych (administrator danych) musi po osiągnięciu tych celów/celu zaprzestać przetwarzania danych osobowych dla ich realizacji pozyskanych.

W związku z tym, że po opublikowaniu zdjęć w internecie osoba zainteresowana usługą [...] ma dostęp do zdjęć zamazanych, nie ma znaczenia cel, dla którego osoba ta korzysta z ww. usługi. Na tym etapie bowiem nie można mówić o przetwarzaniu danych osobowych. Z tego powodu zarzut nieuwzględnienia przy wydawaniu decyzji informacji zawartych na stronie internetowej o adresie [...], gdzie opisane zostały przykładowe pomysły na wykorzystanie przez użytkowników internetu usługi [...], jest nieuzasadniony.

Nie może zostać uwzględniony również argument pełnomocnika Spółki, że zachowanie niezamazanych fotografii pozwoli na usunięcie błędów związanych z zamazaniem np. znaków drogowych czy pomników. Podkreślić bowiem należy, że Go. decydując się na opublikowanie w internecie zdjęć zamazanych [...] powinna być przekonana, że nie zostały zamazane dane o charakterze nieosobowym, w tym znaki drogowe, pomniki i fronty sklepowe. Od momentu zebrania zdjęć do momentu ich publikacji w internecie mija wystarczająca ilość czasu, aby dokonać odpowiednich zamazań na zdjęciach i skontrolować ich poprawność, tym bardziej, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w decyzji z dnia 22 grudnia 2009 r., sygn. DIS/DEC-1289/47989/09, nie wypowiedział się w kwestii terminu przechowywania zdjęć przed ich opublikowaniem w internecie. W interesie Go. powinno zatem leżeć przygotowanie usługi w sposób rzetelny i bezusterkowy, tj. tak, aby użytkownik mógł wykorzystać zaproponowaną mu usługę do własnych celów i w sposób, który nie narusza praw i wolności osób, których dane zostały zebrane w związku z wykonywaniem zdjęć na potrzeby usługi [...]. Wydaje się także niewłaściwym porównanie tych dwóch zagadnień, tj. nieczytelności znaku drogowego i danych osobowych zawartych na zdjęciu. Trudno zatem przychylić się do wyjaśnień pełnomocnika Spółki i uznać, że czytelność pojedynczego znaku drogowego, którego przedmiot i usytuowanie mogą ulec zmianie, może stanowić argument przemawiający za rocznym okresem przechowywania przez Go. oryginałów zdjęć po ich opublikowaniu w wersji zamazanej w internecie.

Za argument przemawiający za zachowaniem niezamazanych zdjęć nie może zostać uznany fakt, że dla części użytkowników internetu, którzy chcą skorzystać z usługi [...] zamazanie słupów, pomników, nazw ulic, frontów sklepowych i znaków drogowych może powodować, iż mapa jest nieczytelna, czy też nieprzydatna. Liczba błędnych zamazań powinna być bowiem niewielka biorąc pod uwagę czas, którym dysponuje Go. na usunięcie błędów przed opublikowaniem zdjęć w sieci publicznej (internet). Odpowiednie przygotowanie usługi [...], tj. właściwe obrobienie zdjęć poprzez zamazanie wizerunków przechodniów i numerów rejestracyjnych pojazdów i zapewnienie, aby takiemu zamazaniu nie uległy np. znaki drogowe czy pomniki, powinno nastąpić przed umieszczeniem tych zdjęć w internecie.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie kwestionuje oczywiście potrzeb Go. dotyczących zwiększania jakości i funkcjonalności produktów firmy Go. związanych z mapami oraz rozwijania technologii rozpoznawania i wykrywania obrazów. Nie może to się jednak odbywać kosztem prywatności osób, których dane w związku z realizacją usługi [...] zebrane. Należy bowiem ponownie podkreślić, że Go. ma możliwość zrealizowania tych potrzeb do czasu opublikowania fotografii w internecie. Czas ten określa samo Go. i jak należy przypuszczać, uwzględnia on potrzeby Go. w tym zakresie. Argumentów pełnomocnika Spółki odnoszących się do

tego typu potrzeb Go. nie można uwzględnić także z uwagi na fakt, że we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie wskazano w sposób przekonywujący, jak niezamazane zdjęcia wpłyną na zwiększenie jakości i funkcjonalności produktów Go. związanych z mapami, w tym na ulepszenie technologii wykrywania i zamazywania wizerunków i numerów rejestracyjnych pojazdów oraz zapewnienia pomocnych funkcji dla użytkowników usługi [...]. Podane powody dotyczą bowiem wyłącznie aspektów o charakterze technicznym. Przedłużanie czasu pozostawiania przez Go. zdjęć niezamazanych budzi zatem uzasadnioną wątpliwość, czy ich wykorzystanie do celów o takim charakterze, tj. do usprawniania stosowanej technologii, nie powoduje wykorzystywania danych osobowych niezgodnie z celem, dla którego zostały zebrane, a w dalszej kolejności naruszenia praw i wolności osób, których te dane dotyczą. Należy bowiem podkreślić, że kampania informacyjna, jaką przeprowadziła Spółka w imieniu Go., nie wskazywała na taki cel przetwarzania danych. W konsekwencji należy uznać, że realizacja celów dotyczących zwiększania jakości i funkcjonalności produktów firmy Go. związanych z mapami oraz rozwijania technologii rozpoznawania i wykrywania obrazów (oznaczonych przez pełnomocnika Spółki jako cele wewnętrzne) nie może stanowić podstawy do przechowywania niezamazanych zdjęć po opublikowaniu ich w wersji zanonimizowanej w internecie.

Wskazany przez Go. okres 1 roku zatrzymywania niezamazanych zdjęć został zakwestionowany przez Grupę Roboczą Art. 29 ds. Ochrony Danych i uznany za „nieproporcjonalny” (pismo skierowane do P.F. i oznaczone B[...] D[...]). W tym miejscu po raz kolejny należy wskazać, że Go. dysponuje czasem niezbędnym dla realizacji celów określonych przez pełnomocnika Spółki we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jako cele wewnętrzne przed opublikowaniem zamazanych zdjęć w internecie. Cele te, co wykazano wyżej, nie mogą uzasadniać przetwarzania danych osobowych po umieszczeniu w internecie zanonimizowanych fotografii. Podkreślić także należy, że rozstrzygnięcia przyjęte przez urzędy ds. ochrony danych osobowych innych krajów Unii Europejskiej nie są wiążące dla Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Zatem, powoływanie się przez pełnomocnika Spółki na oświadczenie Irlandzkiego Komisarza Ochrony Danych Osobowych nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę uznać należy, iż nie jest zasadny zarzut Go. nieuwzględnienia wszystkich informacji na temat celów usługi [...] oraz informacji na temat celów określanych przez pełnomocnika Spółki jako cele wewnętrzne, a zatem nie można mówić o naruszeniu przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przepisów art. 7 i art. 77 § 1 oraz art. 107 § 1 i 3 kpa. Wydając decyzję z dnia z dnia 22 grudnia 2009 r., sygn. DIS/DEC-1289/47989/09,

Generalny Inspektor uwzględnił cały materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie oraz wyjaśnił wszystkie jej okoliczności.

Nie można również mówić o naruszeniu przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych art. 9, art. 10 § 1 i art. 11 kpa. Generalny Inspektor dokonał bowiem oceny celów przetwarzania danych osobowych zebranych w związku z usługą [...] przedstawionych we wszystkich dokumentach składających się na materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie. Zawarte w tych dokumentach informacje zostały uznane za wystarczające do wydania decyzji administracyjnej. Zbędne było zatem występowanie do Spółki, jako przedstawiciela Go., o dodatkowe wyjaśnienia, co nie oznacza, że Go. nie mogła zgodnie z art. 78 § 1 kpa złożyć stosownego wniosku dowodowego. Żaden wniosek w tym zakresie nie został jednak złożony. Wbrew twierdzeniu pełnomocnika Spółki, Generalny Inspektor przedstawił Go. swoje stanowisko w przedmiocie przetwarzania danych w związku z usługą [...]. Stanowisko takie zostało zawarte w decyzji z dnia 22 grudnia 2009 r., sygn. DIS/DEC-1289/47989/09, która została doręczona pełnomocnikowi Spółki. Należy w tym miejscu wskazać, że decyzja administracyjna jest aktem administracyjnym, który stanowi władcze działanie prawne organu administracyjnego skierowane na wywołanie konkretnych, indywidualnie oznaczonych skutków prawnych. Ustawa o ochronie danych osobowych stanowi wprost w art. 18 ust. 1, że Generalny Inspektor w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem. Innej formy przedstawiania przez Generalnego Inspektora swoich stanowisk niż decyzja administracyjna, w sytuacji istnienia uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych, przepisy ustawy o ochronie danych osobowych nie wymieniają. Podkreślić także należy, że Spółka na każdym etapie postępowania miała możliwość wypowiedzenia się co do zebranego materiału dowodowego oraz zapewniono jej czynny udział w każdym stadium postępowania. W szczególności, Generalny Inspektor na wniosek pełnomocnika Spółki przedłużył termin do złożenia wyjaśnień przez Go., co niewątpliwie pozwoliło jej na pełniejsze ustosunkowanie się do informacji zawartych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia [...] stycznia 2010 r. Ponadto, w toku postępowania administracyjnego osoba upoważniona przez pełnomocnika Spółki przeglądała akta postępowania. Zatem, Go. dysponowała wiedzą, jakie dokumenty składają się na materiał dowodowy w niniejszej sprawie. W oparciu o tę wiedzę, Go. mogła składać wnioski o dopuszczenie kolejnych dokumentów jako dowodów w postępowaniu, jeżeli w jej ocenie mogłyby się one przyczynić do lepszego wyjaśnienia sprawy. Jak wskazano wyżej, Go. tego nie uczyniła. W konsekwencji bezpodstawny jest zarzut naruszenia przez Generalnego Inspektora art. 9 i art. 10 kpa.

Wbrew twierdzeniu pełnomocnika, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych uzasadnił swoje stanowisko. Uzasadnienie zostało zawarte w decyzji z dnia 22 grudnia 2009 r., sygn. DIS/DEC-1289/47989/09, i w sposób precyzyjny wskazuje przesłanki, na podstawie których Generalny Inspektor nakazał Go., którego przedstawicielem jest Spółka, usunięcie uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych, poprzez zaprzestanie przetwarzania danych osobowych w zakresie wizerunku osób i numerów rejestracyjnych pojazdów po realizacji celu, dla którego zostały pozyskane, tj. po umieszczeniu ich w sieci publicznej (internet) w ramach usługi [...] w formie uniemożliwiającej identyfikację osoby fizycznej oraz odczytanie numeru rejestracyjnego pojazdu. Tym samym, nie została naruszona zasada wynikająca z art. 11 kpa, zgodnie z którą organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy. Jak wskazuje się w doktrynie, (S. Rozmaryn „O zasadach ogólnych postępowania administracyjnego”, PiP 1961 r., z.12, str. 898) „niewątpliwie zasada przekonywania powinna być przede wszystkim wprowadzona w czyn przez właściwe motywowanie decyzji. Nie ma bowiem jakiegoś osobnego etapu w postępowaniu administracyjnym, w toku którego organ administracyjny miałby przekonywać stronę postępowania o zasadności przesłanek, którymi kierował się przy rozstrzygnięciu sprawy”. Biorąc pod uwagę uzasadnienie zawarte w treści decyzji z dnia 22 grudnia 2009 r., sygn. DIS/DEC-1289/47989/09, oraz zapewnienie stronie czynnego udziału w postępowaniu należy stwierdzić, że zarzut naruszenia przez Generalnego Inspektora art. 11 kpa jest niezasadny.

Nie można również zgodzić się z pełnomocnikiem Spółki, że okres przechowywania niezamazanych zdjęć musi być liczony z uwzględnieniem wszelkich celów ich przetwarzania. W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie można bowiem brać pod uwagę tych celów, które mogą prowadzić do naruszenia praw i wolności osób, których dane te dotyczą oraz celów, które są niezgodne z prawem. Przyjęcie przeciwnego stanowiska prowadziłoby do wniosku, że administrator danych może przetwarzać dane w dowolnie wybranym przez siebie celu i przez dowolny czas. W związku z powyższym, Generalny Inspektor dokonując oceny wszystkich przedstawionych przez Go. celów przetwarzania danych osobowych, rozpatrzył je pod kątem zasady celowości i zasady przechowywania danych do czasu osiągnięcia celu ich przetwarzania, wyrażonych w art. 26 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy o ochronie danych osobowych. W konsekwencji Generalny Inspektor uznał, że cel przetwarzania danych zebranych w związku z usługą [...] wygasa z chwilą zamieszczenia zanonimizowanych zdjęć w internecie.

Niezrozumiałe jest natomiast odniesienie się pełnomocnika Spółki do informacji zawartej na stronie internetowej Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, że numer VIN pojazdu nie stanowi danych osobowych. W zaskarżonej decyzji kwestia numeru VIN pojazdu nie była

poruszana, bowiem nie można go utożsamiać z numerem rejestracyjnym pojazdu. Należy w tym miejscu jednak podnieść, że na konieczność szerokiego rozumienia pojęcia danych osobowych wskazuje stanowisko Grupy Roboczej Art. 29 ds. Ochrony Danych, zawarte w opinii X/2007. W opinii tej podniesiono w szczególności, że zawarta w dyrektywie 95/46/WE i powtórzona w ustawie o ochronie danych osobowych - definicja danych osobowych odzwierciedla zamiar ustawodawcy wprowadzenia szerokiego pojęcia „danych osobowych”, tak aby objąć nią wszystkie informacje, które mogą dotyczyć danej osoby. Za powyższym przemawia użyte w treści ww. definicji sformułowanie „wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej”. Biorąc zatem pod uwagę fakt, że na zdjęciach numer rejestracyjny pojazdu może być powiązany z osobą użytkującą ten pojazd, z marką pojazdu, jego modelem i kolorem oraz, że prawo polskie dopuszcza możliwość posiadania indywidualnych tablic rejestracyjnych (§ 24 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 22 lipca 2002 r. w sprawie rejestracji i oznaczania pojazdów <Dz. U. z 2007 r. Nr 186 poz. 1322 z późn. zm.>), należy uznać, że numer rejestracyjny pojazdu jako informacja umożliwiająca identyfikację osoby użytkującej pojazd, stanowi daną osobową w rozumieniu art. 6 ustawy o ochronie danych osobowych. W takiej bowiem sytuacji identyfikacja nie wymaga nadmiernych kosztów, czasu lub działań.

Argumentów przemawiających za rocznym okresem przechowywania niezamazanych zdjęć, po ich opublikowaniu w internecie, nie zawiera również pismo z dnia [...] lutego 2010 r. skierowane przez Dyrektora Działu Prawnego Go. do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Cel zatrzymania takich zdjęć, jak wynika z ww. pisma, dotyczy bowiem wyłącznie aspektów o charakterze technicznym, np. związanych z procesem tworzenia map. Jak wykazano wyżej, tego typu cele nie mogą uzasadniać przechowywania oryginalnych zdjęć po ich opublikowaniu w internecie. Należy także ponownie wskazać, że Go. samodzielnie określając moment publikacji zdjęć w sieci publicznej (internet) dysponuje odpowiednim czasem do realizacji wszystkich celów, dla których zdjęcia zostały wykonane, w tym celów o charakterze technicznym (określonych przez pełnomocnika Spółki jako cele wewnętrzne).

W tym stanie prawnym i faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed

sadami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) .